

3) Trzeci zarzut dotyczący niewystarczającego uzasadnienia przy naruszeniu art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2011 r. — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon przeciwko Komisji i in.

(Sprawa T-369/11)

(2011/C 282/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grecja) (przedstawiciel: adwokat A. Krystallidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska, Delegatura UE w Turcji (Ankara, Turcja) i Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie odszkodowania za szkody poniesione przez stronę skarżącą w wyniku wydania w dniu 5 kwietnia 2011 r. przez jednego z pozwanych (Delegatura UE w Turcji) zarzucanej mu bezprawnej decyzji (oraz każdej następującej po niej decyzji) o unieważnieniu udzielonego konsorcjum⁽¹⁾ zamówienia: „Rozszerzenie europejsko-tureckiej sieci centrów biznesu w Sivas, Antiochii, Batman i Van -EuropeAid/128621/D/SER/TR”, ze względu na złożenie przez konsorcjum zarzucanego mu „fałszywego oświadczenia”;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący

- udaremnienia przez pozwanych uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej poprzez działanie z naruszeniem art. 10 europejskiego kodeksu dobrej administracji, polegające na nieoczekiwanym uchynieniu decyzji o przyznaniu konsorcjum przedmiotowego projektu, ze względu na złożenie przez nie zarzucanego mu „fałszywego oświadczenia”;

2) Zarzut drugi dotyczący

- naruszenia przez pozwanych ogólnej zasady pewności prawa oraz przepisów art. 4 europejskiego kodeksu dobrej administracji poprzez oskarżenie strony skarżącej o złożenie fałszywego oświadczenia, bez uprzedniego wskazania — jako fałszywy — jakiegokolwiek z przedłożonych dokumentów;

3) Zarzut trzeci dotyczący

- naruszenia przez pozwanych prawa strony skarżącej do bycia wysłuchanym poprzez niezawiadomienie strony skarżącej o ich zamiarze unieważnienia zamówienia, z naruszeniem art. 16 europejskiego kodeksu dobrej administracji;

4) Zarzut czwarty dotyczący

- braku przedstawienia przez pozwanych uzasadnienia w odniesieniu do tego, które z dokumentów miałyby zostać sfalszowane przez stronę skarżącą, z naruszeniem art. 18 europejskiego kodeksu dobrej administracji;

5) Zarzut piąty dotyczący

- braku zawiadomienia przez pozwanych strony skarżącej o przysługujących jej możliwych środkach zaskarżenia wydanej przeciwko niej decyzji, z naruszeniem art. 11 i art. 19 europejskiego kodeksu dobrej administracji;

6) Zarzut szósty dotyczący

- nadużycia przez pozwanych przysługujących im uprawnień dyskrecyjnych w zakresie dokonania oceny przedstawionego im stanu faktycznego, i w konsekwencji przekroczenie ich uprawnień, z uwagi na to, że uzasadnienie wysunięte przez instytucję zamawiającą mogło zostać zastosowane jedynie w celu wykluczenia oferty w trakcie postępowania przetargowego, ze względu na to, że nie spełniała ona kryteriów oceny, a nie wówczas gdy zamówienie zostało już udzielone.

⁽¹⁾ DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR).

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2011 r. — Palirria Souliotis przeciwko Komisji

(Sprawa T-380/11)

(2011/C 282/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Katsakevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Grecja) (przedstawiciel: S. Pappas, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 447/2011 z dnia 6 maja 2011 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2011 L 122, s. 63); i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne ponieważ nie skonsultowała się z komitetem ds. nomenklatury. Ponadto Komisja nie rozpatrzyła opinii przedłożonej przez skarżącą.

- 2) Zarzut drugi dotyczący tego Komisja przekroczyła granice uprawnień przyznanych jej w art. 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 1987 L 256, s. 1)
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego iż Komisja naruszyła prawo klasyfikując nadziewane liście winorośli pod kodem CN określonym w załączniku do zaskarżonego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2011 r. — Pigui przeciwko Komisji

(Sprawa T-382/11)

(2011/C 282/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cristina Pigui (Strejnic, Rumunia) (przedstawiciele: adwokat M. Alexe)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie stronie pozwanej ujawnienia informacji na temat tożsamości wszystkich szkół wyższych uczestniczących w module online Master 2008 — 2010 programu Jean Monet;
- nakazanie stronie pozwanej zakończenia programu, jeśli nie uczestniczy w nim żadna szkoła wyższa, zażądanie pisemnej umowy w sprawie studiów pomiędzy studentami i organizatorami oraz zażądanie jednolitego systemu oceny wszystkich studentów; a także
- nakazanie Komisji przywrócenia pierwotnej sytuacji strony skarżącej poprzez wskazanie, że program 2008 — 2010 nie spełniał standardów programu Jean Monet, przynajmniej w zakresie w jakim dotyczy to skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca żąda na podstawie art. 265 TFUE stwierdzenia, że poprzez nieujawnienie wyników publicznego dochodzenia, o co wnosiła skarżąca, strona pozwana niezgodnie z prawem zaniechała działania.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 6 ust. 3 i art. 15 decyzji nr 1720/2006/WE ⁽¹⁾ poprzez zaniechanie przeprowadzenia badania i ujawnienia informacji, o co wnosiła skarżąca, oraz art. 11 i 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ pozwana naruszyła zasadę przejrzystości i przepisy mające na celu ochronę konsumentów.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 4 i 5 dyrektywy 97/7/WE ⁽²⁾, a także art. 2 lit. a) i b) oraz art. 5 dyrektywy 2005/29/WE ⁽³⁾ poprzez zaniechanie zbadania i oceny modułu online Master programu Jean Monet pod kątem wykonania jego celów, zgodnie z art. 15 decyzji nr 1720/2006/WE.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 5 dyrektywy 97/7/WE, a także art. 2 lit. a), b) i c), art. 6 oraz art. 7 dyrektywy 2005/29/WE poprzez zaniechanie zbadania podwójnych standardów w systemie oceny studentów.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 14 Europejskiej konwencji ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 2 protokołu nr 2 do Europejskiej konwencji ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, ponieważ strona skarżąca nie była równo traktowana w ramach modułu online Master programu Jean Monet.

⁽¹⁾ Decyzja nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiająca program działań w zakresie uczenia się przez całe życie (Dz.U. 2006 L 327, s. 45)

⁽²⁾ Dyrektywa 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz.U. 1997 L 144, s. 19)

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. 2005 L 149, s. 22)

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — Makhlouf przeciwko Radzie

(Sprawa T-383/11)

(2011/C 282/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hafez Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci P. Grollet i G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej